

Holku nemá, ryby pouští, ale v sedmnácti je už trojnásobným mistrem světa v muškaření

BOJKOVICE

Do plnoletosti mu schází ještě několik měsíců, na první pohled vypadá jako obyčejný kluk, ale na rozdíl od svých vrstevníků se už může pochlubit titulem juniorský mistr světa v muškaření. **Luboši Rozovi z Bojkovic** se v minulých dnech podařil husarský kousek. Po loňském úspěchu, kdy vyhrál šampionát v Norsku, rozšířil letos svoji sbírku cenných kovů o další dvě zlaté medaile, to když koncem července v Rožmberku nad

Vltavou v jižních Čechách dokázal vyhrát jak v kategorii jednotlivců, tak i v týmech.

Žádná procházka růžovým sadem to přitom pro Luboše nebyla. Aby v muškaření dokázal svoji momentální suverenitu, musel nejprve projít sítím kvalifikací a posbírat v závodech u nás i ve světě dostatečný počet bodů, svému náročnému koníčku obětovat takřka všechn svůj volný čas, a občas musela dokonce ustoupit i škola.

„U nás v Bojkovicích trénuji na Olšavě, i když ty podmínky tady rozhodně ideální nejsou,“ říká mladík, který na jihu Čech porazil všech devětačtyřicet konkurentů ze sedmi států světa, to když v celkovém součtu ulovil v daném časovém limitu 74 ryb, což bylo po přepočtení na délku nejvíce ze všech. „Občas jezdím trénovat na Svratku, Jihlavu, anebo čerpám zkušenosti přímo na závodech, což je asi tak nejlepší,“ popisuje svůj recept na úspěch student uherskobrodské střední průmyslové školy, jehož životním snem je dostat se na mistrovství světa seniorů, udělat si vysokou školu strojírenskou na VUT v Brně, a pak si najít takovou práci, při níž by se mohl svojí zálibě i nadále věnovat.

„Žít se muškařením u nás nejde. Snad někde v Americe, kde se tomu lidé věnují profesionálně ještě jako nějaký průvodce ano, ale u nás je to spíš o tom sehnat si na mezinárodních závodech nějaké kontakty a ty pak zůročit. Třeba jako můj trenér Milan Čubík. Ten si našel v Británii svého obchodního partnera a s tím teď jeho strojírenská firma spolupracuje,“ naznačil možnosti mladý muškař, který na sebe prozradil, že při svém náročnému koníčku bohužel ani nemá čas na holky. „S nimi je to na štíru, to přiznávám. Jsem rád, když si občas zajdu na diskotéku,“ směje se kluci.

Za své umění a dosahované výsledky přitom kromě trenéra vděčí trojnásobný mistr světa ve značné míře i vlastní mamince, protože bez její trpělivosti, pochopení a finanční pomoci by muškařit nemohl. „Je to finančně náročný sport. Jenom výbava, se kterou jsem závodil vloni v Norsku, nás vyšla na osmdesát tisíc korun,“ váží si rodičovské pomoci Luboš Roza, a tak, aby to nějak oplatil, „nosi“ domů kromě zlatých medailí také něco dobrého na stůl.

„Mamka má ráda pstruhy, tak jí sem tam nějakého ulovím. Toho úplně největšího, kterého jsem kdy na muškařský prut chytil, jsem ale pustil zpátky. I když měřil 64 centimetrů, měl přes tři kilogramy a nikdo mi nezaručí, že se mi to tře ba ještě někdy povede...,“ uzavřel v současnosti suverénně nejznámější bojkovický rybář Luboš Roza.

Zdroj: DOBRÝ DEN S KURÝREM ze dne 8. 8. 2005

Pozvánka na Jablečnou slavnost v Hostětíně

25. září 2005 11–18 hodin

Poslední neděli v měsíci září se bude konat Jablečná slavnost, která slavnostně zahájí další sezónu hostětínské moštárny. Na programu budou ukázky současného zpracování ovoce v moštárně a sušárně, oblíbenou součástí akce je také přehlídka jablečných moučníků, které připraví hostětínské hospodyně. Celý den budete moci navštívit jarmark místních řemesel a produktů, výstavu regionálních odrůd ovoce či exkurze po hostětínských ekologických projektech.

Hudebními a tanečními vystoupeními atmosféru akce doplní dětský folklórní soubor a brněnská kapela Budoár staré dámy.

Přijďte tedy na návštěvu – ochutnávat, inspirovat se, setkat se s přáteli a přinést se sebou jablíčko či jablíčka: stanete se účastníky soutěže „Koulelo se, koulelo“. Příložením jablka do řetězce se pokusíme společně vytvořit co nejdelšího jablečného „hada“!

Jablečná slavnost je vyvrcholením osvětové akce Týden pro jablko, kterou společně s občanským sdružením Tradice Bílých Karpat pořádá obec Hostětín.

Přechod Vysokých Tater 2005

Počátkem letošního roku jsem si uvědomil, že tomu bude zanedlouho 30 let, co jsem poprvé jako turista navštívil Vysoké Tatry a že by bylo načase si splnit dlouholeté přání: přespát na některé z vysokohorských chat, vychutnat si v lůně hor zbytek vydařeného dne včetně západu slunce. Přestože jezdím do Tater v průměru jednou za rok, doposud jsem se nikdy nemohl zdržet na chatě příliš dlouho, protože jsem měl před sebou náročný výstup a nebo mě v případě sestupu již z různých důvodů tlačil čas. Vždy jsem záviděl těm, kteří byli na chatě ubytovaní a kteří si v pozdním odpoledni užívali příjemný pocit z dosaženého vrcholu, zatímco mne ještě čekal několikahodinový sestup, při kterém jsem byl odkázán na svoje již poněkud opotřeбенé nohy. A ráno, kdy pro svěží vysokohorské nocležníky začínal den, já jsem již byl dostatečně zadýchán a zapocen.

Z výše uvedených pohnutek jsem na jaře letošního roku oslovil několik lidí, se kterými jsem již "utrpl" nějaké turistické zkušenosti, lidi, o kterých jsem věděl, že mají vztah k přírodě, a o kterých jsem tušil (což se mi k mé spokojenosti potvrdilo), že by mohli vytvořit partu, ve které nebude o zábavu nouze a která si bude rozumět ve zlém i v ještě horším. Tak nějak tedy vznikla výprava do Vysokých Tater v následujícím složení: Jenda Snopek, František Kapsa, Martin Bartošík (všichni z Bojkovic), Lojza Kostka (Slavičín), Víta Mlčuch (Komňa) a Petr Mahdal (Nivnice).

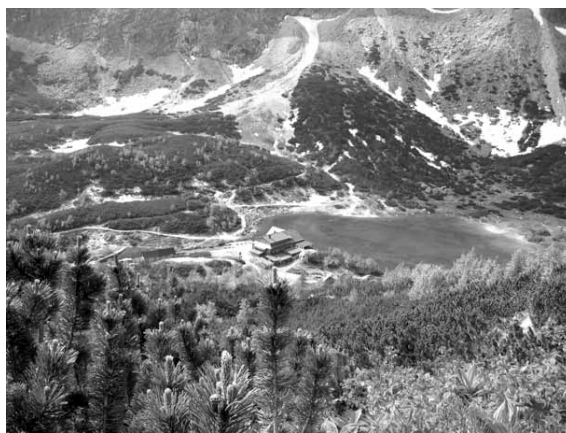
Před odjezdem do Tater jsme se několikrát sešli v Bojkovicích v jednom nejmenovaném podniku, kde jsme upřesňovali některé detaily výpravy jako např. termín, trasu apod. Zde musím otevřeně přiznat, že došlo zcela nečekaně k prvnímu vážnějšímu sporu mezi členy výpravy: zatímco bojkovské křídlo prosazovalo jako minimální nutné množství půl litru slivovice na osobu, tak přespolní křídlo hlasitě reprezentované Víťou Mlčuchem trvalo na celém litru. Ač neradi jsme později museli uznat, že „přespolňáci“ byli značně prozíraví... Výsledkem našich rokování byl záměr přenocovat na vysokohorských chatách nejméně třikrát, a pokud by nám počasí přálo a nohy sloužily, pokusit se o přechod Tater od "osady k osadě" (od Tatranské Lomnice až po Štrbské Pleso), tzn. prakticky přejít celé Vysoké Tatry od východu k západu.

PRVNÍ DEN

Poté, co jsme si prostřednictvím e-mailu zajistili noclehy na Chatě pri Zelenom plese, Zamkovského chatě a Zbojnické chatě, jsme dne 22.6.2005 vyrazili ve dvou trojčlenných skupinách směrem do Vysokých Tater. Jedna skupina (železničářská) jela vlakem, zbytek výpravy autem. Sraz jsme měli přibližně v poledne ve Starém Smokovci (1010 m), tak, abychom pokud možno stihli ve 13.10 hod. autobus do Tatranské Kotliny, kde začínal náš přechod. Po počáteční radosti z vydařeného setkání a bezproblémové cesty začaly Frantovi a Lojzovi tuhnout rysy v obličeji, když zjistili, že jejich batohy hmotnostně konkurují batohům himálajských expedic. Pozdě pak zpytovali svědomí, že plyšáky pro štěstí a podobné "potřebnosti" měli přece jenom nechat doma. Ještě před nástupem do autobusu jsme si v budově Horské služby vyřídili karty dárce horské služby za 200,- Sk / 1 osoba, které zaručují bezplatný zásah letecké záchranné služby včetně lékařského ošetření i pro případy, kdy se návštěvník TANAPu (Tatranského národního parku) pohybuje bez povolení mimo značkováný turistický chodník. Pracovník horské služby se na nás podíval zkušeným okem jako na téměř jisté zákazníky a začal nám podrobně vysvětlovat, jak se během záchranné akce máme dostat do helikoptéry. Rozloučili jsme se s ním s tím, že doufáme, že už ho letos neuvidíme. Konečně jsme nastoupili do autobusu směr Ždiar a své putování po Tatrách zahájili klamným manévrem - sestupem, přesněji řečeno sjezdem, když nás k naší "radosti" autobus vysadil o 250 výškových metrů níže v Tatranské Kotlině (760m). Nedaleko T. Kotliny, na úpatí Belánských Tater, se nachází známá, pro veřejnost přístupná Belánská jeskyně. My jsme však v plánu její prohlídku neměli a začali jsme po zelené značce (1:30 hod.) stoupat na chatu Plesnivec (1290m), která ve starších mapách figuruje pod názvem Hviezdoň. Po cestě jsme narazili na pozůstatky loňské vichřice, o čemž bude v článku ještě řeč. Na chatě, která je velmi pěkně zrekonstruovaná, jsme se lehce občerstvili a začali ostře nabírat výškové metry. V této fázi se nejstarší účastník výpravy Lojza, opírající se o své teleskopické hůlky, začínal loučit s vidinou dožití důchodového věku, protože jeho srdce zatížené těžkým batohem i letitým kouřením chtělo opustit jeho dosud solidně zachovalou tělesnou schránku. Od tohoto očiště Lojza v pravidelných intervalech po celou dobu výpravy přestával kouřit. Přibližně po hodině a půl jsme dorazili k Velkému Bielemu plesu, u kterého stávala až do svého vyhoření v roce 1974 Kežmarská chata. Odtud to bylo již kousek po červené značce (0:30 hod.) k cíli prvního dne na Chatu pri Zelenom plese, kde jsme měli zajištěný nocleh.

(pokračování v dalším čísle)

Ing. Martin Bartošík

Rozhledny ve Zlínském kraji

Číslo	Název	Nadm.výška	Typ stavby	Vznik
1.	Hostýn u Bystřice pod Hostýnem	735	kamenná rozhledna	1898
2.	Čartak u Bumbálky	952	betonová rozhledna	1998
3.	Modrá u Uherského Hradiště	258	dřevěná rozhledna	1999
4.	Lhotka u Uherského Brodu	285	železná rozhledna	2001
5.	Doubrava u Vizovic	672	železná rozhledna	2003
6.	Rovně u Uherského Hradiště	327	železná rozhledna	2003
7.	Čubův kopec u Francovy Lhoty	720	dřevěná trámová věž	2004
8.	Brdo v Chříbech	587	kamenná rozhledna	2004
9.	Velký Lopeník	911	dřevěná trámová věž	2005

Velký Lopeník

Ta poslední byla otevřena 16. července a máme ji nejbližší. Vydat se na ni můžete z Mikulčína vrchu po značce přes Lopenické sedlo. Přístupová cesta je také z obce Lopeník, kde své auto můžete nechat nad kapličkou a pak pokračovat po naučné stezce Lopeník. Je to cesta méně náročná na stoupání. Značená turistická trasa vede z Březové/zelená/ a ze slovenské strany z Nové Bošáče.

Rozhledna bude otevřena do konce letní sezóny denně mimo pondělí od 10 do 17 hodin. Vstupné 20 Kč. Kontakt 572 646 900, 603 530 615.

Brdo

Nenechtejte si ujít nevšední pohled z nejvyšší kamenné rozhledny na Moravě, která stojí na hoře Brdo v Chříbech. Navštívit ji můžete od 1. 4. do 30. 10. ve středu až neděli od 10 do 16 hodin, v červenci a srpnu do 19 hodin. Vstupné 20 Kč, důchodci 10 Kč, rodinné vstupné 50 Kč /rodice + 2 děti/.

Kontakt Lesní penzion Bunč 573 365 302.

Doubrava

Najdete ji nad obcí Loučka nebo městem Vizovice. Nejbližší cesta je ze Slavičína směrem na Lipovou. Pod kopcem je malé parkoviště a pak jen zbývá vyšlápnout asi 0,4 km na kopec, kde stojí železná věž, na kterou můžete vystoupat do výšky 33 m. Rozhlednu provozuje Lesní družstvo „Malinová strán“ v Loučce a mají otevřeno v červnu, červenci a srpnu od 12 do 18 hodin ve středu, pátek, sobotu, neděli a o svátcích. V dubnu, květnu a v září od 12 do 17 hodin v sobotu, neděli a o svátcích. V říjnu a do 15. listopadu je otevřeno od 12 do 16 hodin, v březnu 12.30 až 16.30 hodin. Vstupné 15 Kč, děti 5 Kč.

Informace 737 129 896.

Rozhledna na Velkém Lopeníku uvítala první návštěvníky

Ještě několik poznámek k rozhledně: Otevírací doba každý den kromě pondělí od 10. 00 hod do 17. 00 hod. Vstupné jednotné 20 Kč nebo 25 SK. Rozhledna bude otevřena do konce letní turistické sezóny (konkrétní termín ukončení provozu rozhledny bude zveřejněn na www.bojkovice.cz

K dalším výstupům realizovaného projektu

Kromě vybudování rozhledny byla uskutečněna řada dalších doprovodných aktivit zaměřených na podporu cestovního ruchu a současně souvisejících s provozováním rozhledny.

Otevření devíti turistických informačních míst pro veřejnost. Tato místa byla vybavena počítači s podrobnými informacemi o našem regionu. Jejich umístění:

- Rudice – za výlohou Jednoty (stálý přístup) - N e z d e n i c e
- vstupní část Zámku (Penzionu) stálý přístup - Záhorovice – ve výletní restauraci Green Pub - Šanov – ve vstupní části do OÚ (doba přístupu – prozatím neupřesněna) - Pitín – v knihovně OÚ (doba přístupu – prozatím neupřesněna) - Zámek Nový Světlov – v rámci otevírací doby muzea (každý den kromě pondělí) - Komňa – za oknem kadeřnictví v objektu OÚ – stálý přístup - Žitkov – za oknem OÚ – stálý přístup - Lopeník – v objektu OÚ – přístup v rámci otevírací doby OÚ a obchodu

Některé prezentace instalované v počítačích budou před každou letní sezónou aktualizovány. CD s těmito prezentacemi je možné získat v informačním centru Mikroregionu Bojkovsko v Bojkovicích.

Zlepšení turistických stezek

Některé dílčí výstupy: - příprava a vyznačení naučné stezky Komenka (začátek u zámku Nový Světlov) - vytvoření a vyznačení pěšího okruhu kolem Šanova - napojení Hostětína na červenou hřebcovou pěší stezku - o dalších dodatcích a zlepšení turistických tras je možné se dovědět v informačním centru v Bojkovicích

Propagace - vydány 2 prospekty a 1 pohlednice

Některé další záměry Mikroregionu, které představují pokračování popisovaného projektu:

- Cyklostezka Bojkovice – Pitín (jednáno s vlastníky dotčených pozemků a připravovaná dokumentace pro vydání územního rozhodnutí)

- Instalace dřevěných soch podél Olšavy a stávající cyklostezky v úseku Šumice – Pitín. Cílem tohoto záměru je turistické napojení Uherského Brodu na skupinu soch kolem Hostětína. Realizace projektu bude podpořena z Programu INTEREG IIIA

- Fotografická soutěž zaměřená na Bílé i Biele Karpaty a vytvoření sady prospektů. Grant z INTEREGU získala Regionální rozvojová agentura Bílé Karpaty, o.p.s. (tuto neziskovou organizaci zřídil Mikroregion Bojkovsko).

Příprava podkladů pro zhotovení a instalování fotografických turistických panelů upozorňující turisty na významné zajímavosti. Grant získala opět RRA BK.

RNDr. Pavel Kuča

První a poslední zvonění

Jsmo ročník 1920 a i v našem vyšším věku rádi vzpomínáme na školu. S chvějícím se srdíčkem jsme vykročili do prvního školního dne. U dveří školy nás již čekal pan řídící Dolina a naše paní učitelka Růžena Prindišová. Paní učitelka nás dovedla do 1. tř., posadili jsme se do lavic a zvonek ohlásil, že začíná vyučování. To bylo naše první zvonění.

Začalo představování a trochu povídání o školních potřebách, výuce. Byli jsme všichni vykulení, ale maminkovský přístup naší učitelky nás uklidnil, takže jsme se přestali bát. Paní učitelka nás učila i v 2. tř. říkanku, kterou o třídách jsme si rychle osvojili byla růžička. 3. tř. hodní žáci, to nás učila paní učitelka Jarmila Kodetová. Ve 4. tř., která měla přídomek darebáci, nás učila paní učitelka Zdena Štolová, později provdaná Frýbortová. Myslím si, že darebáci jsme nebyli, paní uč. byla s námi spokojená. 5. třída medvědi, protože nic nevědí, byla změna - pan učitel Rudolf Otřisal. Byl to novopеченý pan učitel a Bojkovice byly jeho první štace a naše třída rovněž, a také i poslední. Zakoukal se do Aničky, dcery pana řídícího, a tak Bojkovice měly o 1 občana víc. Byla i 6. tř., té se říkalo kavalíři, snědli šišky na talíři. Tuto třídu učil pan učitel Tomášek.

Když po tolika letech se ohlížím na obecnou školu, tak mně to připadá, že jsme byla velká rodina pana řídícího Doliny. Ten vždycky stál u dveří, když jsme do školy vcházeli, pohlídl nás, něco prohodil, a když jsme šli ze školy domů, tak napomínal, abychom dali na sebe pozor.

Dostavila se nová škola, která nesla název Masarykova měšťanská škola se čtyřmi ročníky. Náš ročník byl první, který začal do školy chodit od 1. ročníku. Třídní učitelku jsme měli paní Boženu Vicieníkovou, která nás učila němčinu, později se provdala za pana učitele Miroslava Lacinu, který nás měl měřictví a psaní na stroji. Kreslení a zpěv pan učitel Vlad. Čechmánek, rádi jsme zpívali Moravo, Moravo, Moravěno milá a Zahučaly hory, zahučaly lesy. To z nás nikoho nenapadlo, že za pár let tyto hory a lesy některým spolužákům budou jejich domovem, když Hitler přepadl naši krásnou zem a chtěl ji zničit. Matematikář byl Jan Rychtalík, kterého nacisti popravili. Fyziku nás učil pan učitel Frýbort a o tomto předmětu jsme říkali, že fyzika je věda, která se do hlavy natlouci nedá. Češtinu, zeměpis a dějepis učil pan učitel Alois Jašek, občanku pan ředitel

Fr. Rokyta a ruční práce paní učitelka Slavičková. Náš ročník byl silný, byla třída A - chlapci, B - děvčata a C - smíšená.

Nechci tvrdit, že jsme byli v naší třídě andílčkové, ale když nám výuku přednášel pan uč. Jašek, tak ve třídě byl takový klid, kdyby spadl špendlík, tak to bylo slyšet. Pan učitel byl výborný vypravěč, takže na jeho předměty jsme nepotřebovali knížky. Jen ta čeština a hlavně diktáty nám dávaly zabrat, to bylo pětik.

Vyučování bylo s polední přestávkou a pro přespolní děti byly v suterénu 2 místnosti, kam měly chodit jíst, aby se ve třídě nepošpinily stoly. Děti tuto možnost nevyužily. Jednou pan uč. Jašek dal úkol pro všechny 3 třídy, jak využít ty 2 místnosti v suterénu. Námětů bylo plno, ale nejlepší byl z I. C Lojzika Bařinkového (pro výstavbu Penzionu byl jeho dům zbourán v Černíkově ul.), ten napsal: pořídíme si muzeum. Pan učitel se tohoto nápadu chytil, a tak to začalo. Místo chlapeckých ručních prací, které u chlapců měl, chodilo se s motýčkama po Hradské nivě, na Vály, k Modré vodě a kutalo se. Ze země se vydolovaly vzácné předměty po našich starých předcích. Na Hradské nivě se našly peníze cyrilometodějské, různé nádoby a předměty i z I. světové války. Z domu se přinášelo vše, co se už nepotřebovalo, a mezi těmi věcmi byly i takové, které měly pro muzeum velkou cenu. U Blahušků na dnešní Mánesově ulici na dvoře pod okapem stála socha Madony - řezbářská práce, pan učitel ji odvezl do nastávajícího muzea, věděl, že socha je vzácná, ale její hodnotu nedovedl uhadnout. Dnes tato socha v muzeu není, odvezli si ji do Prahy, jak řekla paní Jašková. To byl počátek založení muzea. Co se všechno nahromadilo, se v muzeu vystavuje a je zachováno, jako kultura z dávných dob v našem regionu. Ze suterénu se muzeum přestěhovalo do panského domu v Důchodě a pak na zámek Nový Světlav. Kdo jste krásu krojových výšev z dávných časů neviděli a řemesla cechů Bojkovska, přijďte se do muzea podívat, budete vítáni. Učaruje vám i krásný rozhled na Bílé Karpaty.

Po škole jsme se rozešli, rozletěli do všech koutů naší vlasti a hledali svou budoucnost. Z našeho ročníku již nás moc není a hlídáme se a čekáme na to poslední zvonění.

Bim, bam, bim, bam - Amen!

Jirina Bršlicová

Sluneční ohříváč vody

Alois Burský, Rudice 98, p. Nezdenice 687 32, tel. 572 691 174, e-mail aloisbursky@seznam.cz

Zhotovil jsem si sluneční ohříváč vody velice výkonný, a navíc velice levný. Finanční náklady byly asi 500 Kč (fitinky, barva, hadice...), protože kolektory jsem zhotovil z vyřazených panelových radiátorů, které jsem získal zdarma.

Panelové radiátory bývají dvojité, já jsem však použil z každého pouze jeden, takže můžeme ke stavbě použít i takové, u kterých je jedna část děravá. My využijeme pouze horní panel, dolní musíme vyřadit z činnosti, protože teplo získané v horním panelu by se nám v dolním panelu zase vyzářilo ven, účinnost by byla velice malá.

Úprava radiátorů se dá udělat celkem jednoduše: u spodního panelu oproti přívodu a odvodu vody vypálíme obloukovou svářečkou otvory asi tak 10x10cm.

Přírodní otvory z této strany pak zaslepíme, aby voda cirkulovala pouze horním panelem. Nejlepší by bylo na tyto otvory přivařit autogenem plechové záplaty asi tak 5x5cm. Já však autogen nemám, tak jsem si do těchto otvorů zhotovil zátky ze suchého dubového dřeva.

Nyní odzkoušíme, jestli zátky dostatečně těsní (pokud mírně slzí, dřevo se napučí a slzení ustane). Pak si uřízneme prkna široká asi 6,5cm (podle šířky mezery mezi panely) a uděláme z nich rám, na okraji panelů vyvrtáme otvory asi tak průměr 2mm a hřebíčky prkna upevníme. Takto uzavřeme radiátor ze tří stran, poté dutinu mezi panely vyplníme nějakým izolačním materiálem, já jsem na to použil dřevěné piliny. Pak uzavřeme i čtvrtou stranu prknem.

Takto nám vznikl celkem jednoduchým způsobem poměrně dobře tepelně izolovaný panel. Nyní už jen natřít panel černou matnou syntetickou barvou - a můžeme všechno smontovat.

Na sestavu jsem použil tři takovéto panely rozměrů asi 150x60cm. Na jižní straně budovy jsem opřel o zeď dva plotové sloupky asi tak pod úhlem 45° a tyto tři panely jsem na ně položil. Připevňovat se nijak nemusí, stačí do trubek vyvrtat otvory a do nich vložit třeba šrouby M6, aby trčely pár cm nahoru, aby panely neskouzly. Otvory pro přívod vody do radiátorů mají závit 1", stejný závit má i šroubení pro 3/4hadici, takže propojení je už jednoduchou záležitostí.

Výměník na 200 litrů vody mám na půdě, takže celé zařízení pracuje samostatně a naprosto bez obsluhy. Tento výměník jsem používal 15 let s plastovým kolektorem od firmy Ekosolaris, takže mám možnost porovnávat výkonnost.

Moje zařízení mám v provozu od půlky dubna do půlky října, podle počasí. Za běžného letního dne (pokud není celý den zataženo) mi ohřeje vodu ve výměníku na 50°, za pěkného slunečného počasí na 55° a zcela výjimečně (snad 5x za sezónu) i na 60°. Ale i když je polojasno, málokdy se stane, aby teplota vody nedosáhla 40°.

Jsem obyčejný důchodce, zařízení nevyrobím, udělal jsem si ho pouze pro sebe, ale rád poradím komukoliv. Jde mi o to, aby se zájemci o tuto problematiku dověděli, že sluneční ohřev vody se dá pořídit i levnějším způsobem, než bývá uváděno v televizi nebo v tisku, kde se pořizovací náklady pohybují až ve statisících.

Kdo bude mít zájem, může se přijet na toto zařízení podívat. Může u mne vidět třeba vodovod na dešťovou vodu, pitné vody spotřebujeme asi 15m³ za rok, i když se denně koupeme. Případnému zájemci mohu poradit i telefonicky nebo emailem.

Oddíl boxu při TJ Bojkovice

V roce 2004 jsme se zúčastnili několika závodů Oblastní juniorské ligy jihomoravského kraje. Tady jsme nasbírali cenné body. Za 1. pololetí 2004 jsme byli hodnoceni v tabulce družstev:

junioři - 9. místo z 12 družstev

muži - 10. místo z 12 družstev

Na konci loňského roku jsme propadli na poslední místo v tabulce, jak v juniorech, tak v mužích. Důvodem byla neúčast na soutěžích.

V letošním roce 2005 jsme se zapojili do soutěží hned na začátku roku. Absolvovali jsme tyto soutěže:

Zlín - bez boje - nebyl vhodný soupeř

Těmice - muži - Tomanec (vítězství v 1 kole)

junioři - Dolina (vítězství na body)

Jablunkov - muži - Tomanec (vítězství v 1 kole)

Švorčík (vítězství na body)

Holešov - muži - Tomanec (remíza - stejný bodový stav se soupeřem)

Hodonín - muži - Tomanec (remíza)

Brno - muži - Tomanec (prohra na body)

junioři - Jančář (prohra na body)

K vítězství v Jablunkově nám pomohla svým povzbuzováním početná skupina fanoušků z Bojkovic, která nás doprovázela.

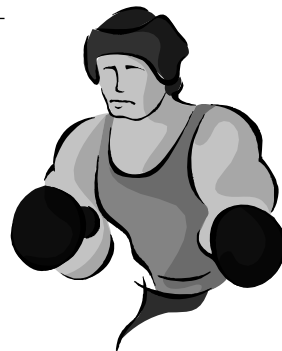
V letošním roce bylo naším záměrem přihlásit Miroslava Tomanec do republikové soutěže o mistra republiky. Nepodařilo se nám však splnit požadovaný počet zápasů do termínu pro nominaci do republiky. Museli jsme vynechat dva zápasy pro zranění pravé ruky závodníka.

Miroslav Tomanec pochází z Korytné a za Bojkovice boxuje první rok. Občas si k nám přijedou zatrénovat kluci z Uh. Brodu. I když je v regionu více klubů, soutěží se nezáčastňují.

V prvním pololetí r. 2005:

junioři - 8. místo z 10 družstev

muži - 9. místo ze 14 družstev

Robert Soja

Pozvánka občanům

Tělocvičné jednota Sokol Bojkovice srdečně zve veřejnost a své členy na tradiční nedělní odpolední tématickou vycházku k Masarykovu dubu na Hradské Nivě.

Vycházka se uskuteční k výročí úmrtí T. G. Masaryka,

a to 18. září s odchodem ve 13:30 hodin od čekárny ČSAD u OD TIS.

SK SLOVÁCKÁ VIKTORIA BOJKOVICE - PODZIM 2005 - / KFS ZLÍN /

MUŽI - I.B třída, sk. C	DOROST - krajská soutěž, sk. B	ŽACI - krajská soutěž, sk. B	PŘIPRAVKA - kraj. soutěž, sk. C
SO 30.7. Slušovice 17:00 D předkolo poháru KFS 1:2			
NE 7.8. Luhačovice 17:00 D 1. kolo poháru - jen v příp. výhry 31.7.!!!			
NE 14.8. Strání 16:30 V odj. 12:45	NE 14.8. Strání 14:15 V odj. 12:45		
NE 21.8. Slovácko C 16:30 D	NE 21.8. Nedachlebice 14:15 D	NE 21.8. Uh. Brod B st. 09:30 V odj. 8:30, hř. Újezdec ml. 11:15	
NE 28.8. Uh. Ostroh 16:30 V odj. 12:30	NE 28.8. Uh. Ostroh 14:15 V odj. 12:30	SO 27.8. Strání ml. 15:00 D st. 16:30	
NE 4.9. Bánov 16:30 D	NE 4.9. Kvasice 14:15 D	SO 3.9. Kunovice st. 16:00 V odj. 14:45, um. tráva ml. 17:30	PO 5.9. Luhačovice 16:00 D
			ČT 8.9. Veselí n/M 16:00 D
NE 11.9. Zlámánek 16:30 V odj. 14:45	NE 11.9. J. Otrokovice 14:00 V odj. 12:15, hř. Erbanova ul.	SO 10.9. Napajedla ml. 15:00 D st. 16:30	PO 12.9. Slovácko A 16:00 D
NE 18.9. Kudlovice 16:00 D	NE 18.9. Šumice 13:45 D	NE 18.9. Dol. Němčí st. 09:30 V odj. 8:15 ml. 11:15	PO 19.9. Uh. Brod 16:00 V odj. 15:00, um. tráva Lapač
SO 24.9. Slavkov 16:00 V odj. 14:30	SO 24.9. Koryčany 13:45 V odj. 11:45	SO 24.9. Kvasice ml. 14:30 D st. 16:00	PO 26.9. V. Otrokovice B 16:00 V odj. 14:15
		ST 28.9. Hluk ml. 10:00 V odj. 8:45 st. 11:30	ST 28.9. Slavičín 10:00 D
NE 2.10. Jalubí 15:30 D	NE 2.10. O. N. Ves 13:15 D	SO 1.10. O. N. Ves st. 09:30 V odj. 8:00 ml. 11:15	PO 3.10. Luhačovice 16:00 V odj. 15:00
SO 8.10. Morkovice B 15:30 V odj. 13:15, hř. Počenic	SO 8.10. Napajedla 10:00 V odj. 8:15	SO 8.10. Uh. Ostroh ml. 14:00 D st. 15:30	PO 10.10. Slovácko A 17:30 V odj. 16:00, um. tráva, St.Město
NE 16.10. Polešovice 15:00 D	NE 16.10. Polešovice 12:45 D	SO 15.10. Zdounky ml. 13:00 V odj. 11:00 st. 14:30	PO 17.10. Uh. Brod 16:00 D
NE 23.10. Zlechov 10:00 V odj. 8:30	NE 23.10. Zdounky 12:15 V odj. 10:15	SO 22.10. J.Otrokovice ml. 13:00 D st. 14:30	PO 24.10. V. Otrokovice B 16:00 D
NE 30.10. Újezdec 13:30 V odj. 10:15	NE 30.10. Újezdec 11:15 V odj. 10:15		PA 28.10. Slavičín 14:00 V odj. 13:00
NE 6.11. Jarošov 13:00 D	NE 6.11. Jarošov 10:45 D		